

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ
ФАКУЛЬТЕТ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня Магістр
зі спеціальності 024 Хореографія
на тему:

**«СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПОВІДОМЛЕННЯ В
МУЗИКАЛЬНО-ХОРЕОГРАФІЧНИХ КЛІПАХ МАЙКЛА ДЖЕКСОНА
В КОНТЕКСТІ АКТИВІЗАЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СВІДОМОСТІ»**

Структура кваліфікаційної роботи:

- теоретична частина творчого проекту
- творчий проєкт – хореографічна сюїта

«КЛІПИ МАЙКЛА ДЖЕКСОНА»

виконавець: здобувач вищої освіти
рівня магістр денної форми навчання
Будикіна Альона Ігорівна

керівник кваліфікаційної роботи: доцент,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
сучасної та бальної хореографії
Хендрик Ольга Юріївна

Рецензент: доктор філософії у галузі
соціальної роботи, викладач кафедри
психології, педагогіки та філології
Нанулі Потьомкіна

Харків – 2024 р.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. МАТЕРІАЛИ ДОСЛІДЖЕННЯ	
1.1. Аналіз способів вираження соціально-політичних повідомлень в музикально-хореографічних кліпах Майкла Джексона.	6
1.2. Аналіз відеокліпів з соціально-політичним підтекстом.	12
1.3. Роль Майкла Джексона у суспільстві свого часу та його спадщина.	18
РОЗДІЛ II. АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНИХ АНАЛОГІВ ТА ПРОТОТИПІВ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ В МУЗИКАЛЬНО-ХОРЕОГРАФІЧНИХ КЛІПАХ МАЙКЛА ДЖЕКСОНА.	
2.1 Аналіз творчих робіт Піни Бауш.	24
2.2. Аналіз творчих робіт Елвіна Ейлі.	28
2.3. Аналіз творчих робіт Білла Т. Джонса.	30
ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ	
РОЗДІЛ I. КОМПОЗИЦІЙНИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ	
1.1 Основні характеристики хореографічного твору (повинен містити тему, ідею, вид, жанр, форму, час дії, місце дії).....	34
1.2 Дійові особи та їхня стисла характеристика.....	34
1.3 Лібрето.....	35
1.4 Розгорнутий зміст.....	35
1.5 Драматургія.....	37
1.6 Музичний аналіз.....	38
1.7 Костюми (зображення та опис).....	42
ВИСНОВКИ	43
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	45

ВСТУП

Тема соціально-політичних повідомлень в музикально-хореографічних кліпах Майкла Джексона в контексті активізації громадянської свідомості була і залишається надзвичайно актуальною й важливою і на сьогодні, оскільки в сучасному інформаційному суспільстві мистецтво взяло на себе важливу роль у формуванні та вираженні громадських переконань. Вона об'єднує кілька ключових аспектів: по перше – це вплив культури масового споживання на громадську свідомість, оскільки музика та відео є потужними засобами формування думок споживачів культурного продукту; по друге – активізація громадської свідомості за допомогою мистецтва, зокрема музики та хореографії, може впливати на те, як громадяни сприймають і реагують на різноманітні соціальні аспекти; також відображення загальнолюдських проблем та політичних питань – які висвітлював Майкл Джексон (різноманітність, толерантність, соціальна справедливість тощо), залишаються актуальними й сьогодні; вплив соціальної позиції артиста на громадську думку та ангажування громадян до небайдужості.

В контексті сучасного світу, де культурні впливи, зокрема музики, хореографії та мультимедійного мистецтва відіграють значущу роль у формуванні громадської думки, отже дослідження соціальних тем через творчість М. Джексона є дуже релевантним. Це може принести нові уявлення про те, як артисти можуть бути агентами змін у суспільстві. Порівняння його повідомлень з сучасними соціальними проблемами може також привести до нових інсайтів та стратегій для розв'язання цих питань.

Творчість Майкла Джексона була об'єктом досліджень різних експертів: Джо Фогель – автор книги «Man in the Music: The Creative Life and Work of Michael Jackson»; Сьюзен Фаст - авторка “Dangerous”; Джо Фогель – музичний критик та інші. Дослідження охоплюють різні аспекти його творчості, такі як музична інновація, внесок у поп-культуру, хореографія, текстовий зміст пісень та його роль у визначенні стандартів у світовій музичній індустрії.

Таким чином, дослідження теми «Соціально-політичні повідомлення в музично-хореографічних кліпах Майкла Джексона в контексті активізації громадянської свідомості.» вирізняється не тільки високою актуальністю, але і відкриває багатий простір для аналізу та рефлексії сучасного музично-хореографічного мистецтва у контексті соціально-політичних питань.

Мета роботи полягає в дослідженні та розкритті важливого аспекту впливу музичного та хореографічного мистецтва на суспільство. А також в підвищення рівня соціальної активності у танцювальному мистецтві.

Задачі цієї роботи містять у собі наступні пункти:

- Вивчити та провести аналіз відео кліпів Майкла Джексона для ідентифікації конкретних соціальних тем та повідомлень, які він намагався передати через свою творчість.
- Дослідити естетичні та технічні аспекти, такі як використання музики, хореографії, образів, спецефектів тощо, які допомагали М. Джексону виражати свої соціальні погляди.
- Вивчити реакцій та відгуки аудиторії на творчість Майкла Джексона з точки зору їх віддзеркалення громадської думки та свідомості.
- З'ясувати наскільки творчість Майкла Джексона стимулювала громадян до активної участі у соціальних та політичних питаннях.
- Порівняти роботи М. Джексона з творчістю та соціальною активністю інших артистів різних часів.

Об'єкт – творчість Майкла Джексона.

Предмет – вплив музично-хореографічних кліпів М. Джексона на активізацію громадянської свідомості.

Методи дослідження: метод аналізу музичних відеокліпів Майкла Джексона з урахуванням візуальних, звукових та сюжетних аспектів для ідентифікації соціальних тем та повідомлень; метод аналізу включає розгляд слів, образів, символів та інших елементів творчості Майкла Джексона з метою виявлення соціальних підтекстів та повідомлень; метод порівняння дав змогу

співставити творчості Майкла Джексона та інших артистів того часу з метою встановлення відмінностей та унікальних аспектів, що стосуються його соціальних повідомлень; метод індукції сприяв створенню загального висновку; метод класифікації був використаний у аналізі літературних джерел, інтерв'ю, статей, критичних оглядів та аналітичних матеріалів, спрямований на вивчення творчості Майкла Джексона та розуміння його соціальних повідомлень.

Практичне значення: отримані результати кваліфікаційної роботи можуть використовуватися в освітніх програмах для поглиблення розуміння важливості музики та мистецтва, як засобів вираження соціальних ідей. Дослідження такого типу може бути важливим для культурологів, музикознавців, арт-критиків та інших професіоналів, що вивчають вплив мистецтва на суспільство, а також для артистів та творчих колективів, які прагнуть використати свою творчість для висловлення важливих соціальних повідомлень. Розуміння впливу музики та хореографії може сприяти обговоренню та рефлексії над важливими суспільними питаннями та надихати громадян до активної участі у їх вирішенні.

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків та 37 використаних джерел. Повний обсяг роботи складає 49 сторінок.

РОЗДІЛ I. МАТЕРІАЛИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Аналіз способів вираження соціально-політичних повідомлень в музикально-хореографічних кліпах Майкла Джексона.

Джексон використовував різні техніки для передачі соціально-політичних повідомлень у своїх відеокліпах через музику, хореографію та відео. Саме об'єднання всіх цих видів мистецтв, а також візуальних ефектів в єдине творіння, створювало могутню платформу для вираження його ідей. Розглянемо ключові аспекти його творчості, які допомагали виражати соціальні повідомлення.

Перше на що треба звернути увагу - це тексти. Майкл Джексон висловлював занепокоєння та власні думки щодо соціальної справедливості, миру та гуманітарних питань. В піснях, таких як "They Don't Care About Us" та "Beat It" – він виражав протест проти соціальної нерівності та насильства, "Man in the Mirror" та "Heal the World" – закликали слухачів розглядати свою роль у створенні кращого світу та приймати відповідальність за глобальні проблеми, "Black or White" – це протест проти расизму, а пісні "Heal the World" та "Childhood" – проява турботи щодо долі дітей, боротьби з бідністю та покращення умов для найменш захищених. Ці аспекти в текстах пісень відображають соціальну відповідальність та гуманітарні цінності, які Майкл Джексон намагався привнести через свою творчість.

Друге, це його хореографія та танці, які є винятковими та визнаними в усьому світі. Загалом, танцювальний стиль Майкла Джексона визначається не лише технічною майстерністю, але й виразною емоційною силою, яка відображала його соціальну самосвідомість та турботу про глобальні питання. Співак постійно експериментував з різними танцювальними техніками, стилями та елементами різних культур, вміло поєднуючи такі напрями, як тап, джаз, фанк та традиційні африканські рухи. Хореографія, що впроваджував Майкл, створювала його унікальний неповторний стиль. Відомий "Anti-Gravity Lean" або "Moonwalk" з кліпу "Smooth Criminal" став однією з найвідоміших рухів в

історії танцю. «Майкл Джексон – один з найвеличніших танцівників у світі, і цьому неможливо навчитися. Талант Джексона закладається в здатності інтерпретувати свої емоції, свою музичність через своє тіло... З таким талантом народжуються. Але авжеж, треба знати, як відточувати цю майстерність, як з нею працювати. Майкл Джексон не просто полягав на свої вроджені таланти. Наведу приклад з нашої роботи над «Smooth Criminal». Я придумав основне па, що повторювалося протягом усього танцю. Майкл Джексон взяв цю простеньку зв'язку (вона продовжувалася не більше чотирьох рахунків вісімки) і повторював її в кутку перед дзеркалом не менше чотирьох часів підряд, допоки не відточив до такої майстерності, що коли він виконував її під музику, вона виглядала як імпровізація. Саме так працює неймовірний артист. І Майкл Джексон це вмів.» [12].

Майкл Джексон вдало використовував свої танцювальні здібності для вражаючого вираження емоцій і трансляції соціальних послань, які він передавав кожним рухом, роблячи їх не лише технічно вправними, але й насиченими емоційними. Деякі з його кліпів цілком присвячені конкретним питанням. Наприклад: У "Black or White" (1991) хореографія відображає різноманітність та єдність різних культур. Танцівники виконують національні танці країн світу, що дуже сильно підкреслює головне повідомлення про рівність та толерантність.

У "Beat It" (1983) - хореографія наголошує на важливість вирішення конфліктів та відмови від насильства. Динаміка рухів підкреслює емоційне навантаження та активність молоді в протистоянні негативним явищам. Імпровізації Майкла Джексона та інших танцівників додають елементи особистого виразу та творчості до танцювального виступу. А ритмічні рухи підсилюють енергію пісні та роблять акценти на ключових моментах композиції.

"They Don't Care About Us" (1996) – хореографія включає в себе бразильські танцювальні рухи, які віддзеркалюють місцеву культуру. Сцени танцю в фавелах створюють автентичне враження та асоціюються з питаннями

соціальної нерівності та боротьби за права. Танцівники використовують просторові, ритмічні та енергійні рухи підкреслюють боротьбу та визволення, що є ключовими темами пісні. Великі групові танцювальні сцени символізують об'єднання та солідарність проти системи. А індивідуальні рухи Майкла Джексона висвітлюють його в ролі лідера та критика суспільної несправедливості.

"Billie Jean" (1983) – це кліп, який висвітлює цінність особистих меж та тиск громадської уваги у світі слави. У хореографії М. Джексона впроваджує елементи тап-танцю, виражаючи свою унікальну техніку та майстерність. Фірмовими рухами є швидкі оберти та стійка на шкарпетках, а також експресивні жести, які додають вишуканості та виразності виступу.

"Bad" (1987) вражає масштабними груповими танцювальними сценами, де Майкл Джексон танцює разом із великою кількістю танцівників. Синхронізація та координація рухів в групі створюють неймовірний ефект і підкреслюють відмінну хореографічну підготовку. Вражаюча техніка та бездоганна координація рухів свідчать про високий рівень хореографічної майстерності Майкла Джексона та його танцювального ансамблю. Використання різноманітних танцювальних стилів, включаючи поп, рок та фанк, додає варіативність до виступу. Жести відображають характер та атмосферу пісні, створюючи ефектні та запам'ятовуванні образи, які висвітлюють проблеми класових розбіжностей та міжособні конфлікти.

Ще один важливий аспект його творчості - це тематичні відеокліпи. Один із ранніх прикладів таких кліпів можна відзначити в роботі The Beatles, особливо в їхньому фільмі "A Hard Day's Night" з 1964 року. Але хоча Майкл Джексон не був абсолютно першим виконавцем, який з'єднав відеомистецтво, музику та хореографію в відеокліпах, він значно вплинув на розвиток цього жанру і став визнаним лідером в цій сфері. Він поєднав в собі вражаючу музичну та вокальну техніку з винятковою хореографією та високотехнологічними візуальними ефектами, створюючи фільми, які стали повноцінними художніми творами та допомогли встановити нові стандарти

для цього жанру.

В своїй автобіографічній книзі «Moonwalk» Джексон казав: «Я прагнув представити музику якомога візуальніше. На той час я стежив за тим, що робилося в області відео, і не розумів, чому там так багато примітивності та сірості. Я бачив, що підлітки дивляться нудні відеокліпи, оскільки вони не мають вибору. Моя ж мета - робити найкраще, на що я здатний у всіх областях, Який сенс віддавати всі сили роботі над альбомом, щоб випустити потім жахливий відеокліп? Мені хотілося, щоб мій відеокліп приклеїв глядача до телевізора, щоб хотілося переглядати його ще й ще. Спочатку ідея була дати якісну продукцію. Мені хотілося стати першовідкривачем у цій відносно новій області, зробити найкращі короткі відеофільми, на які ми здатні. Я навіть не хочу їх називати відеокліпами. На знімальному майданчику я пояснив, що ми знімаємо фільм, саме такий був підхід. Мені хотілося зібрати найталановитіших у цій справі людей — найкращого кінематографіста, найкращого режисера, найкращих освітлювачів. Ми знімали не на відеокасету, а на 35-міліметрову плівку. Ми були серйозно налаштовані.» [26, 44 с.]

Кожен відеокліп Майкла Джексона має виразну візуальну естетику, використання костюмів, декорацій, світлового оформлення та макіяжу створює унікальний образ. Також він був одим із перших в використанні інноваційних візуальних ефектів, наприклад: в "Smooth Criminal" використовується технологія "Anti-Gravity Lean", а "Black or White" вражає трансформацією обличчя. Від "Thriller" до "Smooth Criminal", кожен відеокліп має свій унікальний стиль та атмосферу, що підкреслює різноманітність його музики.

Майкл Джексон створив безліч вражаючих робіт, що стали класикою та залишили свій значний внесок у музичній історії. Але на цьому співак не зупинився. У фільмі "Moonwalker" він використовував формат повнометражного мюзиклу, щоб розповісти історії, які містили соціальні та етичні повідомлення. "Moonwalker" - це музично-фільмовий проєкт 1988

року, який об'єднує кліпи та короткометражні епізоди, створюючи унікальний художній автентичний стиль. Мюзикл включає в собі різноманітні елементи, такі як музичні відео, короткометражні фільми та вражаючі танцювальні сцени.

"Moonwalker" визначається своєрідною інновацією, в якій Майкл Джексон вдало поєднує різні аспекти свого таланту та креативності. Різноманітні жанри, від поп-музики до року та фанк, свідчить про еклектичний та творчий підхід до музичної творчості. Співак завжди був випереджаючим щодо звукового оформлення. В "Moonwalker" це виражається у різноманітних звукових ландшафтах та експериментах з аранжуванням. Використання кінематографічних та візуальних ефектів у короткометражних епізодах додає фільму вражаючу атмосферу та стиль, що відзначається творчим підходом до використання технічних можливостей.

Також "Moonwalker" славиться своїми неймовірними танцювальними номерами, які демонструють унікальний стиль та техніку Майкла Джексона. Кожен з них відзначається винятковою хореографією, яка вбирає в себе частини іміджу співака та створює фантастичний образ героя, який використовує свою магію та мистецтво для досягнення добра. Фільм також зачаровує своєю особливою емоційною силою, яка виникає з виконання Майкла Джексона та його здатності співпереживати через музику та танець.

Співак вдало використовував символіку у своїх кліпах для передачі глибоких повідомлень. У кліпі до "Man in the Mirror", наприклад, використовується відображення суспільних проблем та заклик до самовдосконалення через дзеркальну метафору. У "Black or White" Майкл використовує образи спіралі та кількох зірок різних рас, що символізує різноманіття та єдність. Символіка, яка оточує персонаж Майкла Джексона в кліпі "Smooth Criminal" та фільмі "Moonwalker", підкреслює його здатність захищати та протистояти злочинності. Маски та трансформації в зомбі, в "Thriller", відображає тему обману та підводних каменів в житті.

Співак був майстром символічних рухів в своїй хореографії, що надавали

його виступам унікальний і визнаний стиль. Також Джексон впроваджував характерні звукові жести у свою хореографію, такі як "Hee-Hee" та "Ow!", що додавали музичного колориту та підкреслювали ритм пісень.

Символіка в музиці Майкла Джексона проявляється через текст, мелодії, вибір інструментів та загальний атмосферний стиль. Багато пісень мають глибокий соціальний та політичний підтекст. Також співак часто звертався до ліричних мотивів, що віддзеркалюють його особистий досвід та почуття. Використання таких тем, як дитинство, кохання та самовираження, надавало його музиці особливої інтимності.

Творчість Майкла Джексона — це справжнє шедевральне втілення гуманітарних цінностей у світі мистецтва. Кожен акорд, кожен танець, кожен образ у його виконанні стає крилатим відображенням важливих соціальних принципів. Така творчість висловлює турботу артиста про соціальні та екологічні проблеми, закликає до любові та допомоги тим, хто потребує.

В своїх піснях Джексон піднімає такі питання, як: людська єдність, соціальна справедливість, боротьба з бідністю та насильством, екологічна турбота, любов та толерантність. В кожному творі відбивається прагнення до змін у світі, заклик до активної участі у гуманітарних питаннях та важливості спільної відповідальності за долю планети. Його витончена творчість і вражаючі виступи стали не лише вираженням мистецької врівноваженості, але й могутнім каталізатором для розмірковувань про глобальні проблеми та можливості їх вирішення.

Майкл Джексон висловлював свої ідеї через музику, виправдовуючи титанічні зусилля для створення пісень, які об'єднували серця слухачів у єдиному ритмі. Його пісні "We Are the World" та "Heal the World" стали гімнами єдності та любові, закликаючи до спільної турботи про інших. «"We Are the World" Я вважаю піснею з великим внутрішнім змістом, але особливим змістом. І я пишаюся тим, що брав участь у її виконанні і був одним із тих, хто виступав того вечора. Нас поєднувало бажання зробити щось особливе. А такі пісні допомагали зробити світ кращим для тих, хто в ньому живе, і

показували голодуючим, що ми небайдужі до їхньої долі та хочемо допомогти.» [26, 55 с.] писав Майкл в своїй автобіографії «Moonwalk».

Застосовуючи всі ці різноманітні техніки, Майкл створював комплексні та змістовні вирази своїх соціальних ідей, які залишають суттєвий внесок в історії музики та культури. Аналізуючи ці способи виразності, можна бачити, як Джексон використовував свої таланти музиканта, танцівника і режисера для ефективного вираження своїх соціально-політичних переконань та залучення уваги до актуальних проблем.

1.2. Аналіз відеокліпів з соціально-політичним підтекстом.

Розглянемо детальніше тріаду відеокліпів "Beat It", "Smooth Criminal" і "They Don't Care About Us", які стали візуальним шедевром, де в мистецтві Майкла Джексона поєднуються майстерність і соціальна активність.

Відеокліп "Beat It" Майкла Джексона став класичним прикладом в поєднанні музики, танцю та громадської діяльності. Цей кліп відзначається рядом характерних особливостей.

Перш за все - це соціальний контекст. Відеокліп вийшов у 1983 році, коли проблема бандитизму та стрітфайту була актуальною в американському суспільстві. Історія відеокліпу показує спробу Майкла Джексона поширити повідомлення про те, що насильство — це шлях, якого слід уникати.

Відеокліп "Beat It" Майкла Джексона відзначається винятковою режисерською роботою, яка під керівництвом Боба Джиральді, внесла свіжість і виразність у музичне відео, роблячи його справжнім шедевром. Кліп використовує контрастні кольори та живописні кадри для створення враження напруженості та важливості моментів у сюжеті. Режисер передає атмосферу альтернативної культури, використовуючи образи бандитської стилістики. Він вдало вплітає елементи історії відеокліпу, де головний персонаж відмовляється брати участь у стрітфайтах та насильстві. Це стає ключовим сюжетним витоком, який висвітлює соціальний підтекст пісні. Також Джиральді використовує динамічні кадри для підкреслення

хореографії Майкла Джексона, зокрема танцю біля гаражів, що став візитною карткою відео.

Хореографія у цьому кліпі стала не лише емблемою, але й однією з найвизначніших у світовій історії. Постановник Майкл Петерс вміло поєднав елементи бойового жанру з танцювальною сценою. А також він використав ряд характерних елементів і прийомів: енергійність та динаміка, яка відзначається швидкими та точними рухами; характерні жести, такі як moonwalk та еластичні і пружинисті рухи тіла; імпровізація та спонтанність в танці; також важливою частиною хореографії є взаємодія Майкла Джексона з іншими танцівниками.

Участь представників двох банд у відеокліпі підкреслює повідомлення пісні про мир і толерантність, що було характерно для творчості Джексона. «Один крутий хлопець з Джерсі розповідав мені, що бачив, як двоє хлопців билися на ножах зі зв'язаними зап'ястями, і тільки один з них вийшов із бою живим, та й то далеко не цілим і неушкодженим. Сцена була заснована на цій байці. Майклу сподобалася моя ідея, і він вирішив залучити банди Crips та Bloods, що я вважав безумством. Якщо ви подивіться відео, побачите, що хлопці там виглядають як справжні бандюки. Це тому, що вони і є бандюки.» [23]

В відеокліпі "Beat It" участь бандитів грає ключову роль у розкритті соціального повідомлення композиції. Замість підтримки агресії, кліп закликає до врегулювання конфліктів та відмови від насильства. Бандити відображають проблему стрітфайту та молодіжної бандитської активності, що були властиві частині великих міст в той період. Образ Майкла Джексона відображає роль миротворця, який категорично не підтримує насильство і відмовляється брати участь у конфліктах. Одягнений у стильну червону куртку, він виступає як посередник, який спрямовує бандитів в інший напрям, а сам кліп пропонує альтернативний шлях — мирне співіснування. Це також підкреслює головний соціальний контекст пісні, а саме негативні наслідки насильства та важливість мирного врегулювання суперечок. «... Члени банд не могли танцювати, тож вони стали в коло та дивилися. А актори розпочали

танець на чолі з Майклом Пітерсом та Вінсом Патерсоном..... Коли вийшов Майкл Джексон і почав робити те, що він там за сценарієм робить, я, пам'ятаю, подивився на обличчя цих Crips і Bloods, що вишикувалися в ряд, і спостерігають за танцем хлопців під музику..... у них були такі обличчя... Наче говорять: «Знаєте, що? За всіх наших війн, вендеттів і т.д., ось це - круто! Такого нам ніколи не зуміти.» [23]

Узагальнюючи, кліп "Beat It" Майкла Джексона не лише відображає його майстерність у танці та музиці, але і має суттєвий соціальний контекст, закликаючи до миру та відмови від насильства.

Відеокліп "Smooth Criminal" Майкла Джексона — це шедевр не тільки музичного, а й візуального мистецтва. Загальна естетика кліпу вражає своєю стильністю та ретро-чарівністю. Стиль кліпу створює атмосферу нічного клубу в стилі 1930-х років. Використання чорно-білого кольорового рішення відображає класичний імідж голлівудських фільмів того періоду. Костюми виконавців, зокрема знаменитий білий піджак Майкла Джексона, стали іконічними. Танцівниці в червоних сукнях додають краси та енергії кожному кадру, створюючи враження вишуканого та екстравагантного вечора.

Основний сюжет кліпу включає в собі елементи кримінального детектива та псевдо-фільму нуар. Майкл Джексон виступає у ролі головного героя. Відеокліп відкривається знаменитим запитанням "Annie, are you OK?" та показом таємничого вхідного коридору, створюючи містичну атмосферу. Починаючи з першої фрази пісні відео відтворює ситуацію, де жінка на ім'я Annie потрапила у небезпеку. Протягом усього відео розкривається історія, де герой, який відчуває загрозу, протистоїть своїм ворогам та знаходить вихід із ситуації.

Майкл Джексон, володіючи неперевершеним талантом постановника, створив у "Smooth Criminal" танцювальні номери, які стали легендарними в історії танцювальної культури. Хореографія вражає своєю витонченістю та естетикою. Це не просто набір рухів, а справжнє танцювальне мистецтво, яке визначається індивідуальним стилем виконавця та його унікальним підходом

до кожного елемента. «Коли він танцював, Майкл повинен був чути музику на високій гучності. Це допомагало йому відчувати биття пісні глибоко всередині. Танець для нього насамперед був чимось органічним.». [2]

Технічна складність та синхронізованість рухів танцівників підкреслюють високий професіоналізм виконавців, антигравітаційні нахили та схеми - витонченість, а плавні повороти та вигини створюють враження елегантності та грації. Використання меблів (стіл, стілець) у танцювальних сценах додає оригінальності та висвітлює талант хореографа. Сценічний дизайн та освітлення доповнюють її, створюючи атмосферу кримінального фільму.

У цілому, музичний стиль "Smooth Criminal" є характерною синтезізацією елементів поп-музики, року та електронних звуків, створюючи потужний і драйвовий трек, що робить його визначальним для творчості співака та підкреслює унікальний підхід до створення музики. Все це відображає високий рівень творчості Майкла Джексона, який отримав велике визнання і залишається впливовим навіть після десятиліть.

Відеокліп Джексона «Smooth Criminal» є переконливим художнім коментарем до соціальних і політичних питань. Завдяки зображенню насильства, критиці корупції та закликам до справедливості, відео заохочує глядачів протистояти суспільним викликам, які перешкоджають прогресу. Крім того, розширюючи можливості маргіналізованих груп і підкреслюючи єдність, відео пропагує ідею про те, що позитивних змін можна досягти шляхом колективних дій.

«У світі, сповненому ненависті, ми все ще повинні наважуватися сподіватися. У світі, сповненому гніву, ми все ж повинні сміти втішати. У світі, сповненому відчаю, ми все ж повинні сміти мріяти. І у світі, сповненому недовіри, ми все ж повинні наважитися вірити» [30] - казав Майкл Джексон у виступі в Оксфордському університеті, 2001 рік.

Пісня «They Don't Care About Us» Майкла Джексона є потужним і провокативним твором. Випущена в 1996 році, як частина альбому Джексона «HIStory: Past, Present and Future, Book I», пісня стала символом протесту проти несправедливості та дискримінації.

Основний музичний стиль пісні можна охарактеризувати, як ф'южн різноманітних стилів. У композиції поєднуються елементи поп-музики, року, хіп-хопу та реггі, створюючи суміш ритмів і звуків. Пісня ідеально демонструє вокальний діапазон Джексона та його здатність наповнювати свої виступи справжніми емоціями. Що стосується тексту пісні, то він розкриває соціальну нерівність, пригноблення та погане поводження з маргіналізованими групами. Він ставить під сумнів мотиви дій тих, хто має владу, критикуючи їхню зневагу до страждань з якими стикаються менш щасливі. Приспів пісні, коли Джексон пристрасно проголошує: «Їм насправді байдуже до нас», служить об'єднавчим закликком для тих, хто був позбавленим голосу, а також підживлює відчуття розширення можливостей і закликає до дії.

Майкл Джексон в «They Don't Care About Us» підняв важливі питання, пов'язані з правами людини та соціальною несправедливістю. Протягом багатьох років було випущено дві версії відеокліпу, кожна з яких пропонувала унікальний погляд на потужне повідомлення пісні.

Версія 1: Тюремна. Перша версія музичного кліпу, знятого в 1995 році, зображує Майкла Джексона в бразильській в'язниці в оточенні в'язнів. Завдяки суворій і грубій естетиці ця версія проливає світло на гнітючі умови, з якими стикаються ув'язнені, і висвітлює расову дискримінацію, поширену в системі правосуддя. Присутність Джексона серед ув'язнених підкреслює думку про те, що суспільство часто нехтує стражданнями маргіналізованих осіб. Візуальні елементи цієї версії демонструють переповнені тюремні камери, жорстоке поводження з ув'язненими та відсутність елементарних зручностей. Зображення колючого дроту та присутності поліції відображають тему суспільного контролю та нехтування правами людини.

Хореографія в цій версії характеризується поєднанням різких ізоляцій, плавних рухів і синхронізованих формувань груп. Тюремна обстановка додає інтенсивної енергії танцю, оскільки танцюристи використовують свої тіла, щоб зобразити страждання та опір. Повторювані тупоти ногами та жести руками імітують звук і рух тюремної банди, підкреслюючи тему ув'язнення

та гноблення. Також демонструється фірмова легка, але вражаюча робота ніг Джексона. Його тіло, здається, плавно ковзає по тюремному дворику, символізуючи стійкість навіть перед обличчям лиха. Інші танцюристи, як чоловіки, так і жінки, повторюють рухи співака, створюючи відчуття єдності та колективної боротьби.

Хоча хореографія в першу чергу зосереджена на виразних рухах, вона також включає складні синкоповані ритми та рахунки, додаючи рівень складності до виконання. Використання такого реквізиту, як ланцюги та огорожі, ще більше посилює візуальне оповідання, підкреслюючи їхнє прагнення до свободи.

Версія 2: Бразильська. У 2009 році вийшла друга версія кліпу, знята на вулицях Бразилії. Ця версія помітно контрастує з попередньою, зосереджуючись на яскравій і жвавій культурі країни. Джексон поєднує в собі елементи бразильської музики та танцю, демонструючи місцевих артистів і виконавців. Барвиста обстановка в поєднанні з фестивальною атмосферою пропонує альтернативну інтерпретацію послання пісні. Це відео підкреслює важливість єдності, святкування та культурної ідентичності. Майкл Джексон веде процесію вулицями в супроводі бразильських барабанщиків і танцюристів, символізуючи солідарність і стійкість. Хоча слова пісні залишаються незмінними, відео викликає відчуття розширення можливостей, заохочуючи людей піднятися над труднощами за допомогою музики та танцю.

Хореографія в цій версії контрастує з тюремною, оскільки відображає більш жваву та святкову атмосферу. Танцюристи у версії фавели демонструють енергійні рухи, натхненні різними стилями вуличного танцю, такими як хіп-хоп, брейк данс і капоейра. Накладаючись на ритмічні ритми пісні, їх акробатичні перевороти, обертання та трюки додають елемент динамізму у виконанні. Культурні посилання на Бразилію переплітаються в хореографії, демонструючи багаті та різноманітні танцювальні традиції країни.

Хоча обидві версії музичного відео торкаються тем соціального нехтування та прав людини, вони роблять це з різних точок зору. Перша версія чітко

торкається питань ув'язнення та расової дискримінації, викриваючи суворі реалії, з якими стикаються ув'язнені особи. Друга версія має більш піднесений підхід, прославляючи силу музики та підкреслюючи важливість культурної гордості та єдності. Візуальна естетика цих версій також сприяє їхнім чітким повідомленням. У тюремній версії використовуються темні та ненасичені кольори, що відображає похмурий тон і гнітючу природу тюремної системи. На відміну від цього, бразильська версія охоплює яскраві кольори, втілюючи радість і культурне багатство.

Протягом своєї історії цей кліп справив глибокий вплив на аудиторію в усьому світі, розпалюючи дискусії, надихаючи на активність і кидаючи виклик суспільним нормам. Своїми сміливими образами та потужними текстами Майкл Джексон ефективно проливає світло на тяжке становище маргіналізованих спільнот. Показуючи реальні сцени бідності, дискримінації та поліцейської жорстокості в різних країнах, митець підкреслює брак турботи та співчуття владних осіб. Цей ролик слугує тривожним дзвінком, змушуючи глядачів зіткнутися з незручною правдою та розпалюючи розмови, які інакше можна було б проігнорувати. Питання, висвітлені в цьому ролику, залишаються актуальними й сьогодні, нагадуючи нам, що боротьба за рівність і справедливість — це безперервна боротьба. Завдяки своєму фірмовому стилю та непохитному посланню, Джексон створив непідвладний часу гімн, який продовжує резонувати серед слухачів досі.

1.3. Роль Майкла Джексона у суспільстві свого часу та його спадщина.

Як уже було сказано раніше музика завжди була потужним засобом передачі емоцій, ідей та історій. Небагато артистів досягли такого ж рівня впливу, як Майкл Джексон. Поєднавши свій надзвичайний музичний таланти і непохитну прихильність до соціальних проблем, Джексон створив репертуар музикально-хореографічних відео, які справили важливий вплив на глядачів, викликаючи розмови та надихаючи на дії.

Однією з визначальних рис музичних відео Джексона була його непохитна

відданість висвітленню нагальної несправедливості та нерівності в різних місцях, включаючи в'язниці та фавели. Показуючи ці реальні ситуації, він ефективно підвищує обізнаність і закликає глядачів протистояти системним упередженням, які увічнюють соціальну нерівність. «Небагато артистів використовували свої таланти, щоб підняти людство так енергійно, як Майкл Джексон. Незважаючи на худорлявий зріст, він твердо виступав проти соціальних і політичних сил, які прагнуть применшити цілісність людського духу. Він підніс людей, які борються за свободу... Майкл нагадав нам, що особиста гідність і особиста свобода можуть бути вдосконалені лише в теплих обіймах людської солідарності» [30] – Джеральд Кемпбелл.

Відеокліпи Джексона були новаторськими завдяки своїй здатності кинути виклик пануючим стереотипам і переглянути суспільні норми. «Black or White» (1991), підкреслив нашу спільну людяність і однозначно засудив расизм. Це надихнуло глядачів поставити під сумнів свої упередження та прийняти невід'ємну різноманітність, яка існує в людській расі. Найвідоміший кліп Майкла Джексона «Thriller» (1983) продемонстрував його неперевершену здатність захоплювати аудиторію та об'єднувати її за допомогою універсальних концепцій. Завдяки своїм заразливим танцювальним рухам і заворожливій розповіді відео подолало межі віку, культури та раси, а вплив все ще відчувається сьогодні, що свідчить про здатність Джексона створити спільний культурний досвід, який виходить за рамки часу.

Кліпи співака не просто провокували вдумливий самоаналіз; вони також спонукали глядачів до дії. Яскравий приклад цього можна побачити у відео «Earth Song» (1995). У цьому епічному візуальному шедеврї пристрасне прохання Джексона, про збереження довкілля та гуманітарну допомогу, сколихнуло світ. Пекучі зображення вирубки лісів, забруднення навколишнього середовища та війни залишили суттєвий вплив у глядача, надихнувши багатьох брати участь у різноманітних благодійних справах та екологічних рухах. «Ми маємо зцілити наш поранений світ. Хаос, відчай і

безглузде руйнування, які ми бачимо сьогодні, є результатом відчуженості, яку люди відчувають один від одного та свого оточення. Часто це відчуження сягає своїм корінням в емоційно травмованому дитинстві. У дітей вкрали дитинство. Дитячий розум потребує живлення таємницею, магією, дивом і хвилюванням. Я хочу, щоб моя робота допомогла людям заново відкрити дитину, яка ховається в них» – Майкл Джексон у своїй книзі «Dancing the Dream» [25, 14 с.]

Вплив музичних відео М. Джексона з соціальними повідомленнями на глядачів був вагомим. Завдяки своєму далекоглядному мистецтву він торкався широкого кола проблем, залишивши величезний відбиток у масовій культурі. Підвищуючи обізнаність, кидаючи виклик стереотипам, сприяючи єдності та надихаючи на дії, кліпи Джексона викликали відгук у глядачів по всьому світу, долаючи мовні та культурні бар'єри. Завдяки своїм музичним відео він перетворив медіа на потужний інструмент соціальних змін, які навіть через роки після випуску повідомлень, переданих у кліпах Джексона, продовжують резонувати.

Критики відіграють важливу роль в аналізі та оцінці впливу та ефективності соціально-політичних тем. Вони виступають посередниками між митцем і аудиторією, формуючи громадську думку та сприйняття. Критично ставлячись до музичних відео Джексона, рецензенти спонукають до глибших роздумів і дискусій, таким чином посилюючи свій вплив. Окрім цього, музичні кліпи Майкла Джексона допомогли активізувати ширші дискусії в суспільстві. Джексон заохочував глядачів зіткнутися з незручною правдою та надихав на соціальні зміни. Критики визнали глибокий вплив його музичних відео, оцінивши глибину його соціальних коментарів і їхню силу надихати на зміни.

Майкл Джексон зробив революцію з вишуканістю поєднавши соул, поп, рок і R&B. Справжній новатор, який опанував передові технології та змінив техніку створення музики. Унікальний вокальний діапазон, незабутні мелодії та характерні танцювальні рухи Джексона вплинули на незліченну кількість

музикантів, які йшли тим же шляхом. «... Майкл Джексон просто мав більший талант виконавця, ніж будь-хто з його однолітків. Але Король поп-музики став визначним артистом століття не лише завдяки своєму винятковому таланту, а тому, що він зміг упакувати цей талант у абсолютно новий спосіб. І за формою, і за змістом Джексон просто зробив те, що ніхто раніше не робив.» [34].

На додаток до його музичних здібностей, заворожуючі танцювальні навички Джексона допомогли сформувати сучасний танцювальний стиль. Його революційні музичні кліпи, зокрема «Thriller» і «Billie Jean», відрізнялися продуманою хореографією, яка захоплювала глядачів у всьому світі. Плавні рухи та легендарна місячна хода Джексона надихнули багатьох починаючих танцюристів і хореографів, встановивши стандарт артистизму, який продовжує впливати на сучасну естетику вистави.

Стильні образи Майкла Джексона були новаторськими і розсували межі. Він не боявся експериментувати зі сміливим модним вибором, часто поєднуючи куртки в стилі мілітарі, одномісні рукавички, капелюхи, сонцезахисні окуляри та штани з високою посадкою. Його характерні модні заяви стали культурним явищем, вплинувши на майбутніх художників і сформувавши популярні тренди на десятиліття вперед.

Здатність Джексона плавно поєднувати сферу музики та кіно кинула виклик умовностям в кіноіндустрії. Завдяки своїм далекоглядним музичним відео він перетворив середовище на окрему форму мистецтва. 14-хвилинний «Thriller» зробив революцію у форматі відеокліпу, поєднавши кінематографічні наративи, приголомшливі візуальні ефекти та театралізовані вистави. Кліпи Джексона продемонстрували його незвичайну здатність розширення меж візуального оповідання. «Результатом, про який свідчать відео "Thriller", "Billie Jean" та "Beat It", стало щось більше, ніж просто чудове мистецтво. То справді був новий вид мистецтва. Джексон перетворив малобюджетні рекламні ролики, які звукозаписні компанії створювали для просування хіта, на високе мистецтво, абсолютно новий жанр, який об'єднав усі форми засобів

масової інформації 20-го століття в музичне відео. То був кінематограф, але не фільм. Були елементи живого виступу, але це не було схожим на концерт. Безшовне поєднання пісні та танцю, яке не було таким банальним, як Бродвей, його показували по телебаченню, але воно дуже відрізнялося від усього, що люди коли-небудь бачили на екрані.» [34].

Завдяки концертам і масовим заходам шанувальники змогли налагодити зв'язки та побудувати мережі, створивши потужну платформу для колективних дій. Музика Джексона створювала відчуття розширення можливостей, нагадуючи людям про їхню здатність формувати світ навколо себе через єдність і спільні цінності. Надзвичайна популярність робіт Джексона призвела до незліченних мирних ініціатив, міжкультурних обмінів і освітніх програм, спрямованих на виховання емпатії та знищення упереджень.

Крім мистецьких досягнень, Майкл Джексон протягом свого життя підтримував численні благодійні ініціативи, включаючи допомогу регіонам, які постраждали від голоду, дитячі лікарні та підтримку досліджень СНІДу.

«Гуманітарні зусилля Майкла тривали протягом десятиліть, а організації, зокрема Make A Wish, United Negro College Fund, Camp Ronald McDonald For Good Times (притулок для хворих на рак та їхніх сімей), отримували його час і гроші. У 1992 році він заснував Heal The World Foundation, названу на честь всесвітнього хіта Dangerous. За десятиліття свого існування Heal The World оплачувала все: від освітніх програм щодо зловживання наркотиками, до авіап перевезення 46 тонн вантажів до охопленого війною Сараєво.» [11].

Резонанс соціальних відеокліпів і пісень вийшов далеко за межі їх безпосереднього впливу на громадську думку. Уряди та інституції в усьому світі були змушені протистояти проблемам, які піднімає лірика Джексона, що призвело до суттєвих реформ у соціальній політиці. Влада була змушена віддати пріоритет таким темам, як права людини, справедливий розподіл ресурсів і збереження навколишнього середовища. Колективний голос людей, посилений творчістю Джексона, створив відчуття терміновості вирішення

системної несправедливості та ініціювання законодавчих змін, необхідних для стабільного суспільства.

Незрівнянний вплив Майкла Джексона на подальшу музичну, хореографічну та кіноіндустрію неможливо переоцінити. Як неперевершений артист, він долав бар'єри, встановлював рекорди та захоплював світ своїм величезним талантом. Його музика, танці, мода, кіно та філантропія продовжують залишати тривалий вплив на наступні покоління. Незважаючи на те, що він покинув цей світ, його спадщина продовжує жити. Майкл Джексон зробив революцію в масовій культурі та залишився назавжди в пам'яті, як один з найвидатніших митців усіх часів і народів.

РОЗДІЛ II. АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНИХ АНАЛОГІВ ТА ПРОТОТИПІВ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ В МУЗИКАЛЬНО-ХОРЕОГРАФІЧНИХ КЛІПАХ МАЙКЛА ДЖЕКСОНА.

2.1 Аналіз творчих робіт Піни Бауш.

Піна Бауш – відомий німецький хореограф і танцівниця, яка вплинула на світ сучасного танцю своєю видатною творчістю. Окрім приголомшливих художніх виступів, роботи Бауш часто торкалися соціальних і політичних тем, викликаючи глибокі дискусії та роздуми. Досліджуючи конкретні вистави розглянемо, як Піна Бауш використовує хореографію для того, щоб висловити своє розуміння та реакцію на складні аспекти сучасного суспільства. Її танцювальні витвори стають важливим елементом культурного діалогу, надаючи глядачам можливість відкрити для себе нові шари значень та розглянути соціальні питання через призму художнього виразу. У цьому контексті є кілька ключових аспектів, які присутні у творчості Піни Бауш, від гендерних відносин до екології та культурного розмаїття. Кожна з її постанов виступає, як засіб передачі глибоких емоцій і думок, використовуючи неповторну мову танцю.

1. Гендер і фемінізм: Протягом усієї своєї кар'єри Бауш займалася конструюванням гендерних ролей і проблемами, з якими стикаються жінки в суспільстві. Її танцювальні твори часто демонстрували нетрадиційні жіночі образи, кидали виклик звичайним уявленням і вимагали переоцінки гендерної динаміки. Бауш поставила під сумнів очікування суспільства, розширюючи можливості жінок у своїх роботах через рух і емоції, вільні від стереотипів.

Наприклад, у своїй культовій роботі «Café Müller» Бауш досліджувала емоційну складність і вразливість, присутню в людських стосунках. Твір зображував жінку, яка переміщується в середовищі, де домінують чоловіки, підкреслюючи теми туги, залежності та ізоляції. Через це Бауш натякала на боротьбу, з якою стикаються жінки всередині патріархальних структур. Також твір досліджує питання пошуку людського зв'язку, помістивши виконавця та

глядача у кафе зі столиками, стільцями та мовчазним персоналом. За допомогою повторюваних і емоційних рухів Бауш стикає аудиторію з універсальною боротьбою спілкування та наслідком нашої нездатності знайти загальний мову з іншими. Соціально-політичне повідомлення твору полягає в його коментарі до обмежень, накладених суспільними правилами та нормами, які можуть перешкоджати справжній людській взаємодії. Демонструючи важливість автентичних зв'язків, Бауш кидає виклик суспільним конструкціям і закликає до критичного аналізу систем, у яких ми живемо.

2. Влада і гноблення: Роботи Бауш також стосуються влади та систем, які пригнічують індивідів. Їй вдалося вловити суть цих тем, занурившись у глибину людських взаємодій і викривши дисбаланс сил, який існує в суспільстві.

У «Kontakthof» Бауш звернулася до проблем і реалій, з якими стикаються маргіналізовані групи, такі як жінки та робітничий клас. За допомогою складної хореографії вона зобразила сценарії зловживання владою, запрошуючи глядачів поставити під сумнів структури, які увічнюють таку експлуатацію. Через організацію групових взаємодій видно, як деякі учасники можуть володіти ситуацією, впливаючи на інших, використовуючи символічні рухи для передачі ідей про владу. Гендерні ролі у танці також вказують на те, як представники різних гендерів мають відмінний рівень доступу до влади та контролю. «Цікавим експериментом стала вистава «Kontakthof». В першій постановці (1978р.) була задіяна трупа театру. Хореограф в «Kontakthof» розглядає тему спілкування. На сцені - жінки і чоловіки в елегантному одязі. Вони «ховають свою антипатію за залицяннями та гарними манерами. Але злий жарт, витончені знуцання, тваринні інстинкти все ж таки протикалися крізь тонку маску доброзичливості» [1, с.7] Таким чином, "Kontakthof" вирізняється не лише технічною вправністю, але й можливістю вираження та дослідження складних соціальних тем, зокрема теми влади і правління.

3. Культурна ідентичність і глобалізація: Бауш досліджувала культурну ідентичність в епоху глобалізації, що значно вплинуло на її художнє бачення. Здатність поєднувати різні танцювальні стилі, музику та традиції дозволила їй вирішити проблеми, з якими стикаються люди, що борються з розмиванням культурної самобутності.

У постановці «Viktor» Бауш розмірковувала про пошуки особистої ідентичності. Завдяки поєднанню руху, музики та вражаючих візуальних елементів вона запропонувала глядачам поміркувати про взаємодію між індивідуальністю та невпинним тиском глобалізації.

4. Екологічна обізнаність: Соціальні та політичні теми в роботах Бауш охоплювали не лише проблеми, пов'язані з людиною, але й екологічну свідомість. Вона часто включала образи природи та досліджувала стосунки з навколишнім світом, щоб дати соціальний коментар щодо схильності людства експлуатувати довкілля.

У «Весна священна» Бауш заглиблюється в теми природи та екології, підкреслюючи їхнє значення в людському досвіді. За допомогою захоплюючих рухів, емоційних виступів і спонукаючих до роздумів символіки, Бауш заохочує глядачів задуматися про їхній зв'язок із природним світом і нагальну потребу збереження навколишнього середовища.

Однією з ключових частин цього балету є інтеграція природних елементів у хореографію. Протягом усієї вистави Бауш використовує воду, землю та листя, створюючи динамічну взаємодію між танцюристами та їхнім оточенням. Виконавці рухаються плавно, імітуючи потік води чи коливання дерев, втілюючи таким чином сутність природи. Ця взаємодія вказує на тісний зв'язок між людьми та їх довкіллям, припускаючи, що наші дії переплітаються з навколишнім середовищем.

Висвітлюючи взаємодію людського тіла з природними стихіями, вона звертає увагу на руйнівний вплив діяльності суспільства на екосистему. Тілесність танцюристів стає дзеркалом, яке відображає наслідки нашого нехтування або жорстокого ставлення до екології. Своїми рухами Бауш викликає відчуття

терміновості, спонукаючи глядачів переглянути свою роль у підтримці екологічної рівноваги.

Творчість Піни Бауш виходить за рамки традиційних танцювальних вистав, заглиблюючись у соціальні та політичні теми, які викликають глибокий відгук у глядачів. «... Її вистави не були танцювальними в традиційному значенні, першочергово, вони наповнювались драматургією, створювалися психологічні образи.» [1,с.10] У своїй хореографії вона вміло використовувала рух, як засіб соціальної критики, проливаючи світло на питання статі, влади, культури та навколишнього середовища. Сміливе дослідження Бауш цих складних тем спонукало глядачів замислитися над власними ролями в суспільстві та сприяло до діалогу про ширші суспільні проблеми.

Бауш висловлювала свою критику через танцювальний театр. Її фрагментовані наративи та внутрішні рухи вийшли за рамки традиційного балету. Вона відома своїм стилем співпраці, який дозволяв танцюристам вносити свій особистий досвід, створюючи колективний голос, тим самим посилюючи соціально-політичні повідомлення в своїх роботах. Такий спільний підхід сприяв почуттю єдності, співчуття та колективної відповідальності, як серед танцюристів, так і серед глядачів.

Її балети, як і музика, танець і візуальне оповідання Джексона, слугували потужними інструментами для ініціювання соціального діалогу та сприяння єдності. Обидва діяча мистецтва використовували свою майстерність, щоб кинути виклик суспільним нормам, проливаючи світло на нагальні проблеми, такі як гендерна нерівність, расова дискримінація та тяжке становище маргіналізованих. У той час, як Джексон використовував музику для об'єднання через культурні та національні кордони, наголошуючи на колективній відповідальності за суспільні зміни, Піна Бауш досліджувала соціально-політичні теми через танцювальний театр, зосереджуючись на боротьбі індивідів у суспільстві. Вони обидва прагнули спровокувати роздуми, збудити емоції та надихнути аудиторію на міркування про свою

роль у здійсненні соціальних змін, втілюючи віру в те, що мистецтво має силу рухати трансформацію.

Завдяки своїм унікальним стилям, будь то танцювальний театр Бауш чи музика та відеокліпи Джексона, обидва артисти залишили тривалий вплив на своїх глядачів, спонукаючи їх критично ставитися до суспільних проблем. Це демонструє, що мистецтво у багатьох його формах може слугувати засобом для розвитку справедливого та інклюзивного суспільства.

2.2. Аналіз творчих робіт Елвіна Ейлі

Елвін Ейлі - відомий американський хореограф, який залишив незабутній вплив у світі танцю, завдяки своїм культовим виступам і пристрасті до передачі соціально-політичних повідомлень. Як пісні та відеокліпи Майкла Джексона, так і його хореографія торкалася важливих тем раси, ідентичності та соціальної справедливості, викликаючи діалог і кидаючи виклик суспільним нормам. Роботи Ейлі характеризуються своєю здатністю передати суть афроамериканського досвіду, зображуючи боротьбу, тріумфи та стійкість маргіналізованої спільноти. Протягом усієї своєї кар'єри Ейлі використовував рух і музику, щоб пролити світло на важливі соціальні проблеми, зробивши значний поштовх для діалогу та порозуміння.

1. Дослідження расової ідентичності: Хореографія Ейлі часто глибоко заглиблювалася в складність расової ідентичності, стикаючись з темами дискримінації, нерівності та культурної спадщини. Один із найвідоміших творів Ейлі, «Одкровення», є гострим дослідженням історії та духовності афроамериканців. Ця робота відображає біль і стійкість цього народу. Завдяки потужним рухам і яскравим образам Ейлі підкреслює суворі реалії рабства, дискримінації та пошуку свободи, запрошуючи публіку долучитися до співчутливого самоаналізу. Коли глядачі були свідками фізичних та емоційних проявів танцюристів, вони не могли не помітити зв'язки з триваючою боротьбою за рівність у суспільстві.

2. Подолання соціальної несправедливості: Окрім дослідження історії, Ейлі

також звернув увагу на політичні аспекти расової ідентичності в Америці. У своїх роботах він заглибився в складність афроамериканського досвіду, кидаючи виклик стереотипам і протистоячи системній несправедливості. Постановки Ейлі також слугуючи платформою для критики репресивних систем, наявних у суспільстві.

«Cry» – це робота Елвіна Ейлі, яка спрямовує свою увагу на питання політичної корупції та трагедії, що відбуваються на фоні суспільства. Він зосереджує увагу на тих, хто страждає через ці проблеми, показуючи їхню безнадійність та біль. Також хореограф ставить питання про втрату невинності та загибель мрій, коли суспільство занурюється в хаос і деструкцію.

3. Розвиток індивідуальності та розширення можливостей: Іншою центральною темою, присутньою в роботах Ейлі, є вшанування індивідуальності та розширення можливостей. Використовуючи імпровізацію та динамічні рухи, Ейлі заохочує своїх танцюристів прийняти свою унікальну ідентичність та особисту історію. Такі твори, як «Blues Suite» і «Love Songs», підкреслюють важливість самовираження, водночас проливаючи світло на людський досвід у цілому. Розглядаючи особистість, Ейлі підкреслює силу, що притаманна кожній людині для творення позитивних змін.

Хореографія Ейлі відзначає силу, красу та стійкість темношкірих людей, часто демонструючи їх як головних героїв, які виходять за межі суспільних обмежень. Крім того, його хореографічна мова часто охоплювала різні культурні впливи, поєднуючи елементи африканських, карибських і джазових традицій. Спираючись на це, Ейлі підкреслював транснаціональні зв'язки між африканськими діаспорними громадами, заохочуючи єдність і солідарність. Його роботи виступали як заклик до розуміння та оцінки культурного різноманіття, викликаючи упередження, поширені в той час.

Однак вплив Ейлі не обмежувався афроамериканською спільнотою. Його твори резонували серед глядачів у всьому світі, долаючи расові та етнічні кордони. Через свої універсальні теми та потужну розповідь Ейлі сприяв

емпатійному розумінню людського досвіду, спонукаючи глядачів замислитися над стосунками з суспільством. Його танці розпалювали розмови про соціальну справедливість, прокладаючи шлях до більш інклюзивного та справедливого світу.

Спадщина Елвіна Ейлі, як хореографа, залишається глибоко впливовою не лише у світі танцю, але й на арені соціально-політичного активізму в цілому. Його роботи продовжують надихати та спонукати до роздумів: від дослідження расової ідентичності та вирішення соціальної несправедливості до виховання індивідуальності. Його хореографія служить нагадуванням про силу руху і музики, щоб розпалити розмови та знищити упередження.

Незважаючи на різні види мистецтв, Ейлі і Джексон мають кілька спільних рис у своєму підході до соціальної та політичної активності. Обидва діячі вірять у силу мистецтва, хореографічного чи музичного, та кидають виклик домінуючим нарративам і надихають на соціальний прогрес. Використана Елвіном символіка перегукується з текстами Джексона. Обидва виражають питання рівності, расової справедливості та прав людини. Крім того, артисти підтримували маргіналізованих людей, нагадуючи суспільству про невід'ємну цінність кожного з нас.

Елвін Ейлі і М. Джексон демонструють величезну силу мистецтва у формуванні соціального та політичного дискурсу. Їхня відданість вирішенню нагальних проблем, киданню виклику нормам і сприянню співпереживанню надихнула покоління митців і активістів. За допомогою різних засобів вони поділяють спільну мету ініціювати суспільні зміни та сприяти інклюзивності. Їхні роботи служать нагадуванням про те, що мистецтво має унікальну здатність спонукати до роздумів, заохочувати до діалогу та запалювати пристрасть до більш справедливого світу.

2.3. Аналіз творчих робіт Білла Т. Джонса.

Білл Т. Джонс, відомий сучасний хореограф, який протягом кількох десятиліть був в авангарді створення надихаючих на роздуми та вражаючих

танцювальних творів на соціальні та політичні теми. Він завжди був відомий за свою здатність впроваджувати новаторські підходи до хореографії. Використання нових рухів, стильових елементів та експерименти з простором часто визначають його твори. Джонс постійно розширює межі танцю, підкреслюючи суспільні проблеми. Щоб зрозуміти глибину та значення танцювальних робіт Білла Т. Джонса, важливо заглибитися в контекстне підґрунтя, яке сформувало його художнє бачення. Він постійно використовує свою хореографію, як платформу для того, щоб кинути виклик суспільним нормам. Його власний особистий досвід сильно впливає на теми, які він досліджує у своїх балетах.

Прийняття ідентичності та виклик нормам: Однією з ключових тем, що пронизують хореографічну творчість Білла Т. Джонса, є дослідження та ушляхення ідентичності. У роботі «Still Here» (1994), Джонс розповідає про досвід людей, які живуть із хронічними захворюваннями та інвалідністю. Натхненний власним ВІЛ-позитивним діагнозом, він створив глибоко особистий балет, який заглиблюється в теми хвороби, втрати та пошуку ідентичності. У цій роботі Джонс висловлює слова людям, які живуть зі смертельним вироком, стверджуючи цінність їхнього існування та вимагаючи визнання та співчуття суспільства. За допомогою складних рухів він проливає світло на боротьбу, перемоги та унікальні перспективи тих, хто опинився на волосині від смерті. Підкреслюючи різноманітність і стійкість цих людей, Джонс руйнує усталені наративи та спонукає глядачів поставити під сумнів їхні упереджені думки.

Протистояння соціальній несправедливості: Джонс постійно використовує свою хореографію, щоб протистояти соціальній несправедливості та виступати за зміни. У «The Table Project» (2001) він досліджує проблеми расизму, дискримінації та насильства, аналізуючи історію Америки та її взаємозв'язок із рабством. За допомогою потужних жестів і символічних рухів Джонс змушує глядачів протистояти своїй ролі в увічненні системної нерівності, ефектно використовуючи танець, як інструмент соціальної

активності. Його робота спонукає до дискусій про динаміку влади, привілеї та необхідність колективних дій.

Допомога хворим на СНІД: Включаючи розповідь у свою хореографію, Джонс відкриває унікальний простір для розуміння особистих труднощів. У «D-Man in the Waters» (1989) розповідається історія Деміана Акваввелла, який був танцівником в його компанії (Bill T. Jones/Arnie Zane Dance Company). Він помер від СНІДу у 1989 році. Балет є відгуком на трагічні події та втрату, пов'язану з епідемією СНІДу у 1980-х роках.

Джонс вловлює суть епідемії, досліджує теми кохання, втрати та стійкості. Поеднуючи особистий досвід окремих людей із ширшими соціальними проблемами, Джонс висвітлює людську сторону боротьби та створює зв'язок з аудиторією. Цей балет визначається динамічними та енергійними рухами, які символізують сили життя та виживання. Музика, використана у виставі, а також витончені та складні хореографічні комбінації допомагають створити враження та відобразити емоційність та духовність теми. В основі "D-Man in the Waters" лежить бажання висловити підтримку та визнання тим, хто бореться зі СНІДом, і підняти свідомість про цю проблему через мову танцю. Таким чином, балет відзначається не лише технічною майстерністю, але і глибоким внутрішнім змістом та соціальним посланням.

Хореографічні роботи Білла Т. Джонса виявились революційними у своєму підході. Використовуючи рух, розповідь і мультимедіа для заглиблення в соціальні та політичні теми, посилюючи маргіналізовані голоси, кидаючи виклик упередженим думкам і викликаючи дискурс, Джонс успішно розширює межі танцю, як засобу спілкування та активізму. Його роботи резонують серед аудиторії в усьому світі, залишаючи тривалий вплив, який заохочує ширшу суспільну обізнаність і зміни. Завдяки своїй новаторській хореографії Джонс став рішучим прихильником соціальної справедливості, що зробило його впливовою фігурою у світі сучасного танцю. Кидаючи виклик нормам, розповідаючи особисті історії та будуючи інклюзивні спільноти, Джонс став каталізатором важливих розмов і вплинув на перетин

танцю та активізму.

Білл Т. Джонс і Майкл Джексон є культовими фігурами у своїх галузях – сучасного танцю та поп-музики. Окрім свого впливу, як артистів і Джонс, і Джексон протягом своєї кар'єри активно доносили соціально-політичні меседжі за допомогою своїх навігаторських ідей. Джонс через свої сучасні танцювальні твори постійно проливає світло на питання раси та рівності. Його роботи служать нагадуванням про трансформаційну силу мистецтва та його здатність надихати на соціальні зміни. Подібним чином, музика та виступи Джексона часто звертаються до тем расової рівності, особистих можливостей і єдності, підкреслюючи важливість гуманізму.

Інша спільна схожість між Джонсом і Джексонем полягає в їх відданості посиленню голосів маргіналізованих спільнот. Білл Т. Джонс часто співпрацює з митцями з різного походження, прагнучи створити більше можливостей для людей, які недостатньо забезпечені. Музика та відеокліпи Майкла Джексона та його пропаганда робила теж саме.

Хоча обидва митці звертаються до соціально-політичних проблем, головна зосередженість на конкретних аспектах ідентичності відрізняє їх. В своїх роботах Джонс має на меті висвітлити складні нюанси, що оточують ідентичність, і пов'язані з ними суспільні наслідки. На відміну від нього, соціально-політичні меседжі Майкла Джексона часто обертаються навколо ширших тем любові, єдності та руйнування расових бар'єрів. Підкреслюючи спільність людства, Джексон будує мости між різними ідентичностями.

Відмінності в стилях виконання ще більше відрізняють соціально-політичні послання Джонса та Джексона. Танцювальні твори Білла Т. Джонса відомі своєю грубістю та емоційністю, часто розсуваючи межі звичайних танцювальних технік. Навпаки, виступи Майкла Джексона характеризуються його легендарною легкістю, позитивом та інноваційною хореографією. Завдяки своїм незабутнім музичним відео та живим шоу Джексон гарантує, що його повідомлення досягне широкої та різноманітної аудиторії, залучаючи її за допомогою візуально ефектного та енергійного підходу.

Незважаючи на різні види мистецтва Білл Т. Джонс і Майкл Джексон спільними зусиллями використовують свої таланти для соціальних змін. Обидва митці ефективно використовували свою творчість, щоб посилити маргіналізовані голоси, кинути виклик суспільним нормам, надихнути людей прийняти свою індивідуальність і зробити свій внесок у кращий, більш справедливий світ.

ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ

РОЗДІЛ I. КОМПОЗИЦІЙНИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ

1.1 Основні характеристики хореографічного твору

Назва: Кліпи Майкла Джексона.

Тема: Творчість Майкла Джексона.

Ідея: Донести вагоме значення соціальних відеокліпів Майкла Джексона.

Вид: Сучасна хореографія.

Жанр: Драматичний.

Форма: Хореографічна композиція

Час дії: 80 -90 роки

Місце дії: Район Схід Роу та таємний бар 30 х років у Лос-Анджелесі, фавели Ріо-де-Жанейро у Бразилії.

Дійові особи та їхня стисла характеристика:

- Майкл Джексон - людина, яка стоїть на стороні добра та миру. Виступає проти злочинності, насилля, пригнічення та несправедливості. Готовий прийти на допомогу в будь яку мить та боротись до останнього за права людей.
- Перша і друга банда та їх ватажки - злочинні групування, які вирішують усі свої питання через конфлікт і бійку.
- Гангстери - кримінальні авторитети, які зазвичай займаються організованою злочинністю. Вони часто асоціюються із розбоєм та наркоторгівлею.
- Суспільство - люди яких пригнічувала влада та соціум, але які так як і всі заслуговують на гарне життя.

1.3 Лібрето

У представленій хореографічній постановці розкривається сюжет триади відеокліпів "Beat It", "Smooth Criminal" і "They Don't Care About Us" Майкла Джексона. Ці кліпи несуть в собі його соціальну позицію і відкривають теми проблем соціума. Все починається з бійки двох кримінальних банд. Ми бачимо агресію та насилля один до одного, але з'явлення Майкла Джексона вирішує цей конфлікт завдяки спільному танцю. Після цього ми переносимось у підпільне казино, де зустрічаються та відпочивають гангстери. Головний герой з'являється там, щоб розповісти історію про вбивство дівчини. Ніхто не зміг залишитися осторонь, саме це було метою Майкла. Третя дія - показує нам єдність людей здатних боротись за свої права. І хоч ми не бачимо боротьби, ми відчуваємо сильну позицію цього суспільства, яке веде за собою Майкл Джексон.

1.4 Розгорнутий зміст.

1 частина: У кліпі "Beat It" розгортається історія в кримінальному середовищі. Все починається з місця, де дві групи молодих людей не можуть вирішити конфлікт. Сцена показує напружене спілкування та домовлення о бійці між двома групами. Злочинні елементи готуються до сутички. Обидва ватажка заряджають своїх бійців до бою, налаштовуючи на перемогу.

Коли настає час "Х" всі готові до боротьби. Перші починають ватажки, напруга між двома угрупованнями зростає. Кожен з банди підтримує саме свого лідера і готов у будь який момент прилучитись до бою. Напруга зростає.

Саме в цей момент на сцені з'являється Майкл Джексон. Він намагається розвіяти конфлікт, вказуючи на те, що "не варто битися" та закликаючи до миру своїм легендарним танцем. Він змушує обидві банди залишити суперечки та насолоджуватись рухами і музикою разом. Замість того, щоб приєднатися до конфлікту, Майкл демонструє, що відмова від насильства є сильнішою. В кінці він об'єднує всіх в одну дружню компанію.

2 частина: З темної вулиці дія переноситься до «Клубу 30х». Кліп розпочинається в стилізованому барі, де Майкл Джексон і гангстери ведуть свою власну вечірку. Все виглядає як звичайна ніч, але спокій порушується, коли всі дізнаються про злочин.

Майкл розповідає про вбивство дівчини на ім'я «Енні». Він присвячує всіх у цю трагічну історію, де ніхто не може залишитися осторонь. Присутні разом з Джексонем дізнаються усі подробиці і відкривають для себе вбивцю, але для глядача він так і залишається таємницею.

Після енергійних танців всі члени таємного бару зупиняються та здійснюють останній постріл в сторону злочинця.

3 частина: Кліп відкривається зображенням групи людей, які обговорюють соціальні питання. Майкл Джексон з'являється серед них. Вони разом об'єднуються для танцю на вулицях міста. Танець є витонченим і енергійним, а відзначні рухи Майкла вражають і показують чітку позицію.

Ми бачимо, як деякі люди висловлюють свою думку, а інші підтримують їх в цьому. Таким чином все більш зростає напруга. Складається враження протистояння. Але люди впевнено стоять на своєму. Всі вони мають спільну мету, яка їми керує.

У фіналі, висловив все, група людей бере паузу. І в спокійнішому настрої повторюють своє гасло, знімаючи капелюхи на знак поваги.

1.5 Драматургія

1 частини:

Експозиція: Поява двох банд на вулиці та їх сутичка.

Зав'язка: Домовлення про бій.

Розвиток дії: Налаштування ватажками своїх людей на перемогу в бійці проти один одного.

Кульмінація: Бій між двома ватажками та появлення Джексона.

Розв'язка: Перемир'я завдяки танцю.

2 частини:

Експозиція: Поява Майкла у стилізованому клубі.

Зав'язка: Звістка про злочин.

Розвиток дії: Майкл розкриває таємницю вбивства.

Кульмінація та розв'язка: Виявлення та постріл у невідомого злочинця.

3 частини:

Експозиція: Поява людей на вулиці на чолі з Майклом.

Зав'язка: Початок демонстрації.

Розвиток дії: Вислови окремих людей.

Кульмінація: Накал емоцій та рішучі дії.

Розв'язка: Повторення свого гасла.

1.6 Музичний аналіз

1 частина:

Назва: "Beat It"

Жанр: Хард-рок, денс-рок, ритм-н-блюз.

Розмір: 4/4

Стиль: Сучасний

Муз. склад: Гітара, бас, вокал, ударні, синтезатор

Загальна характеристика: Музика має емоційний окрас та посил, є виразні акценти.

Темп: Помірно-швидкого темпу

Лад: Мі-бемоль мінор.

Муз. форма: Куплетно-варіаційна.

Кількість тактів: 92т.

Розбір по тактам

Intro (вступ): (00.00 - 00.20)

Drum: 4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Guitar riff: 8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Versus 1 (куплет): (00.20 - 00.46)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Chorus 1 (приспів): (00.46 - 01.05)

12т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Versus 2: (01.05 - 01.17)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Chorus 2: (01.17 - 01.31)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Break down (муз. яма): (01.31 - 01.38)

4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Guitar solo (є кульмінацією): (01.38 - 02.05)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Chorus 3: (02.05 - 02. 31)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234||

Coda: (02. 31 - 02.34)

Drum fill and dot (Барабанний дріб та крапка).

2 частина:

Назва: "Smooth Criminal"

Жанр: Поп музика, R&B

Розмір: 4/4

Стиль: Сучасний

Муз. склад: Гітара, бас, вокал, ударні, синтезатор, бек вокал.

Загальна характеристика: Драматична, динамічна

Муз. форма: Куплетно-варіаційна.

Темп: Помірно-швидкого темпу

Лад: Мі-бемоль мінор.

Кількість тактів: 76т.

Розбір по тактам

Intro (вступ): (00.00 - 00.08)

Synth bass riff (риф синтетичного басу): 4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Versus 1 (куплет): (00.08 - 00.24)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Pre - chorus (перед приспів): (00.24 - 00.40)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Chorus 1 (приспів): (00.40 - 01.04)

12т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Instrumental (програш): (01.04 - 01.11)

4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Versus 2: (01.11 - 01.19)

4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Pre - chorus: (01.19 - 01.34)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Instrumental: (01.34 - 01.43)

4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Guitar and synth solo: (01.38 - 01.58)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Chorus 2 (є кульмінацією): (01.58 - 02.27)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234||

3 частина:

Назва: "They Don't Care About Us"

Жанр: Поп-рок, фанк.

Розмір: 4/4

Стиль: Сучасний

Муз. склад: Віолончель, скрипка, гітара, бас, вокал, ударні, синтезатор, бек вокал.

Загальна характеристика: Драматична, динамічна

Муз. форма: Варіаційна.

Темп: Помірний темп

Лад: Ре-мінор.

Кількість тактів: 68

Розбір по тактам

Intro chello (Вступ віолончелі): (00.00 - 00.16)

6т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 2т. 2/4 12| 12|

Drum: (00.16 - 00.28)

4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Main theme (Зав'язка): (00.28 - 00.49)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Main theme variation an octave higher with violin (Розвиток дії):

(00.49 - 01.11)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Versus 1: (01.11 - 01.31)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Pre - chorus: (01.31 - 01.42)

4т. 1234| 1234| 1234|1234|

Chorus 1: (01.42 - 02.01)

4т. 1234| 1234| 1234|1234| 1234|

Violin: 1т. 1234|

Melody from main theme: 1т. 1234|

Guitar riff: (02.01 - 02.17)

6т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Break down: (02.17 - 02.30)

Only drums: 4т. 1234| 1234| 1234| 1234|

Stop time: 1т. 1234|

Bridge (є кульмінацією): (02.30 - 02.41)

4т. 1234| 1234| 1234| 1234|

Chorus 2 (Розв'язка): (02.41 - 03.00)

8т. 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234| 1234|

Coda: (03.00 - 03.05)

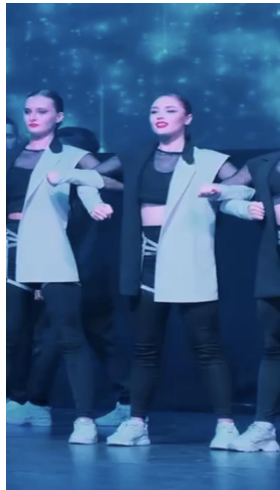
1т. 1234|

1.7 Костюми

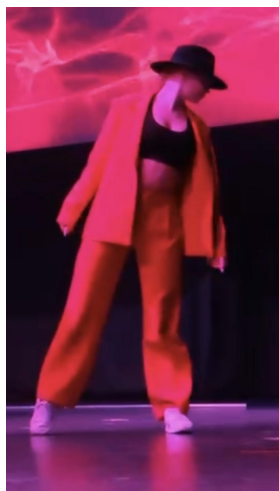
1. Костюм бандитов з вулиці - червоні куртки, чорні лосіни та кофти сетка.

2. Костюм гангстеров - лосіни та кофта сетка, чорно-біла жилетка, капелюх.

3. Костюм Майкла Джексона та Суспільства - червоний піджак та штани, чорний топ, капелюх.

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи цю кваліфікаційну роботу, де представлено поєднання теоретичного та практичного матеріалу, можна визначити, що всі поставлені завдання були виконані. Після вивчення всіх аспектів даної теми, дослідження статей, інтерв'ю, статистикою, а також аналізуючи роботи інших митців, можна ще раз наголосити на тому, що аналіз музичних і хореографічних кліпів Майкла Джексона пролив світло на глибокі соціальні та політичні послання, закладені в його майстерності. Завдяки потужній ліриці, захоплюючим танцювальним рухам і фантазійним оповіданням Джексон використовував свою творчість для вирішення проблем нерівності, дискримінації та несправедливості. Завдяки своїй музиці він виховував почуття відповідальності, закликаючи людей позитивно впливати на суспільство, вирішуючи проблеми бідності, війни та погіршення навколишнього середовища.

Крім того, кинувши виклик суспільним нормам і розсуваючи кордони, Джексон став агентом змін. Його інноваційні танцювальні рухи та театральні оповідання, здійснили революцію в музичній та хореографічній індустрії. Джексон вніс вагомий вклад у популяризацію перших музично-хореографічних відео, використовуючи унікальні концепції та ефективні візуальні стратегії, що визначили його, як інноватора в цьому жанрі.

Своє бачення цього неймовірного досягнення в області усього мистецтва я представила у своїй практичній роботі - «Кліпи Майкла Джексона». Вона складається із трьох відеокліпів, які мають свою драматургію і розкривають різні соціальні проблеми. В постановці представлені характерні рухи та комбінації Джексона для того щоб донести глядачам чіткі гасла, які висвітлював співак в своїх кліпах.

Відеокліпи були не просто розвагою; вони були потужним інструментом для передачі соціальних і політичних повідомлень. За допомогою своїх текстів, танцювальних рухів і художнього бачення. Джексон торкався широкого кола

проблем, включаючи соціально-економічну нерівність, мир без війн, добробут дітей, екологія та культурні зміни. І хоча минуло вже багато років, ці теми залишаються актуальними.

Спадщина Майкла Джексона залишається нагадуванням про трансформаційну силу музики, танцю і взагалі всього мистецтва та важливість використання власної творчості для здійснення позитивних змін в нашому суспільстві та мирі в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гердт О. Піна Бауш: Нічия [Текст]. О. Гердт. Театр: Літературнохудожній журнал, 2010. N 1. С. 6-19. URL: <http://oteatre.info/pina-bauch-nichja/> (дата звернення: 08.12.2023)
2. Інтерв'ю з Colin Chilvers. Black or White / Lifejournal. 2009. URL: <https://intrusa01.livejournal.com/96267.html>](<https://intrusa01.livejournal.com/96267.html>) (дата звернення: 08.12.2023).
3. Інтернет-додаток. URL: <https://arts.gatech.edu/node/412> (дата звернення: 08.12.2023).
4. Інтернет додаток. Майкл Джексон. Engineer Rob Hoffman On The Creation Of «They Don't Care About Us». URL: <https://www.michaeljackson.com/news/engineer-rob-hoffman-on-the-creation-of-they-dont-care-about-us/> (дата звернення: 08.12.2023).
5. Кліменхага Р. Довідник Піни Бауш: створення Танцтеатру. Лондон : Routledge, 2013. 341 с.
6. Кляйн Г. Театр танцю Піни Бауш: трупа, творчі практики та прийоми. Білефельд : Transcript-Verlag, 2020. 435 с.
7. Колногузенко Б. М. Мистецтво балетмейстера: навч.-метод. матеріали до курсу для відня магістрів хореогр. Харків : ХДАК, 2007. — 85 с.
8. Колногузенко Б. М., Макарова І. І. Сучасний танець та методика його викладання. Харків : ХДАК, 2015. 52 с.
9. Колногузенко Б. М. Хореографічна композиція: метод. посіб. з курсу «Мистецтво балетмейстера». Харків : ХДАК, 2018. — 207 с.
10. Колногузенко Б. М. Хореографічна сюїта: метод. матеріали з курсу «Мистецтво балетмейстера». Харків : ХДАК, 2007. — 95 с.
11. Офіційний сайт Майкла Джексона: <https://www.michaeljackson.com/news/michael-jackson-charity-work-honored-by-guinness-world-records/> (дата звернення: 08.12.2023).
12. Патерсон В. Він – сама музика. Його тіло – музика. URL:

- <https://michaeljackson.ru/%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D1%81%D0%B5%D0%BD%D1%82-%D0%BF%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%BE%D0%BD/> (дата звернення: 08.12.2023).
- 13.Склярєнко В. М. Майкл Джексон. Харків : Фоліо, 2010. 119с.
  - 14.Тойя Дж. Майкл Джексон очима його сестри :Интер-Даджест, 1993. 329 с.
  - 15.Фернандес С., Ланг П. Піна Бауш та Вуппертальський театр танцю: естетика повторення та трансформації : Нью-Йорк, 2001. 146 с.
  - 16.Bush M. The King of Style: Dressing Michael Jackson : Palace Publishing Group, 2012. 203 с.
  - 17.Campbell L. Michael Jackson: The King of Pop's Darkest Hour : Da Capo Press, 1994. 253 с.
  - 18.Campbell L. Michael Jackson: The King of Pop : BrandenBooks, 1993. 391 с.
  - 19.Campbell L. Thriller: The Musical Life of Michael Jackson :Branden Books, 1993. 256 с.
  - 20.Cascio F. My Friend Michael: An Ordinary Friendship with an Extraordinary Man : HarperCollins, 2011. 336 с.
  - 21.Dunning J. Alvin Ailey: A Life In Dance : Da Capo Press, 1998. 496 с.
  - 22.Eyley E. The Time Before The Time After : Торонто : McClelland and Stewart, 2005.
  - 23.Giraldi B. On directing «Beat It» // True Michael Jackson ...in his own words and in words of those, who knew him. URL: <https://truemichaeljackson.webnode.cz/true-stories/bob-giraldi-on-directing-beat-it/> (дата звернення: 08.12.2023).
  - 24.Habbltuet F. Black and White: how Dangerous kicked off Michael Jackson's race paradox // The Guardian, 21.11.2013. URL: <https://www.theguardian.com/music/2018/mar/17/black-and-white-how-dangerous-kicked-off-michael-jacksons-race-paradox> (дата звернення: 08.12.2023).

25. Jackson M. «Dancing the Dream» : Doubleday, 1992. 160 с.
26. Jackson M. «Moonwalk» : Doubleday, 1998. 328 с.
27. Jones B. T., Gillespie P. Last Night on Earth. Aug. 22, 1995. 286 с.
28. Jones B. T., Kuklin S. Dance! With Bill T. Jones. Hardcover, Picture Book. Sep. 15. 1998. 32 с.\
29. Jones L. The Music! The Man! The Legend! The Interviews: An Anthology : Amber Books, 2005. 321 с.
30. Lazar. M. True Michael Jackson ...in his own words and in words of those, who knew him. URL: <https://truemichaeljackson.webnode.cz> (дата звернення: 08.12.2023).
31. Najibzada Z. Michael Jackson's «Earth Song». Ryerson University. 2018. URL:<https://visualculture.blog.torontomu.ca/michael-jacksons-earth-song/> (дата звернення: 08.12.2023).
32. Nereson A. Democracy Moving: Bill T. Jones, Contemporary American Performance, and the Racial Past. Jan. 20, 2022. 290 с.
33. Rikki V. Michael Jackson American singer, songwriter, and dancer Actions. Also known as: «King of Pop». Encyclopedia Britannica. Nov 18, 2023. URL:<https://www.britannica.com/biography/Michael-Jackson/additional-info#history> (дата звернення: 08.12.2023).
34. Stevens H. Michael Jackson's Unparalleled Influence // TheAtlantic, 24.06.2010. URL: <https://www.theatlantic.com/entertainment/archive/2010/06/michael-jackson-s-unparalleled-influence/58616/> (дата звернення: 08.12.2023).
35. Taraborrelli R. J. Michael Jackson: The Magic, The Madness, The Whole Story : Pan, 2009. 832 с.
36. The Jackson 5 American singing group. British Encyclopedia. Nov 2, 2023 URL: <https://www.imdb.com/name/nm0001391/>(дата звернення: 08.12.2023).
37. Weinraub B. In New Lyrics, Jackson Uses Slurs // The New York Times. 1995. URL:

<https://www.nytimes.com/1995/06/15/arts/in-new-lyrics-jackson-uses-slurs.html> (дата звернення: 08.12.2023).